

הזמרת המהגרת

מאת חיים משגב

מעטגוני-חשיש, ובלבד שאלה יחזיקו את „החומר” בתחום הפרט ושימושם העצמי בלבד.

שיעור ההיזק הבריאותי המייד שבעי-שון החשיש או המריחואנה טרם נקבע בו וודאות. ייתכן ששימוש ממושך, במשך שנים, עלול לגרום נזק מסוים. על-כך פנים, כנראה לא רב מזה שעלולים לגרום עישון בלתי-מרוסן של סיגריות רגילות. שתיה מופרזת של משקאות חריפים או קפיצה למריקה באמצע החורף.

בריאותו של הפרט היא אולי עניין גם לציבור — אבל רק עד לגבול מסוים. יש לטפח תודעת בריאות-הגוף, אבל אין לה הכריח את הפרט להימנע ממששים העלויים, לפי סברת רוב הציבור, להזיק לו בריאותו. ושוב, ובלבד שאותו פרט הינו מבוגר ברדעת ואיננו מוזק במעשיו לאחרים.

הבעיה נראית אולי שולית במקצת. בי-מדינת המוקפת אויבים מכל עבר, שטופה בבעיות פנים וחץ למכביר, ייתכן שאין מקום לצאת להפגנות-רוחב בנושא זה דווקא. אבל דומה שטוב אם יידעו הרבים שמעטים, ואולי שוב אין הם לזו מעטים, סוברים שתחומו של הפרט צריך להיות גם מיבצרו, אף אם הוא עושה בו מעשים שאם ייעשו ברשות הרבים או בנסיבות אחרות — יש מקום למנעם במחתי-ההיק.

ולבסוף — אין להבטיח, כמוכח, לאותו צעיר הנזכר-לעיל, חסינות בפני מעצרים מיטטרתיים, רק כדי למנוע את ייחודו מן הארץ. גם לא לאחרים, הנוהגים אחר ה-שהור-השחור הזה. בעיקר כשקצת רע על הלב, ורוצים לשכוח כל מיני דברים. אם כי יש לעשות, ובכל המרץ, לשם הגנתו מדרך זו — ויש לעשות גם, ובדרך ציבורית לגיטימית, לשינוי-מה בסולם העדיפויות של פעולות-השיגרה המיטטרטיות. גם בנושא זה.

עד להעמדתו במקומו הנכון, בתחתית הסולם.

תם ? דומה שדי להזכיר את האיסור לקיים יחסי-מין שלא כדרך-הטבע, או את הי-איסור על מישכב זכר עם זכר.

היום, הרי לא יעלה על הדעת שמישטר-רת ישראל תיכנס לדירה פרטית, מצוידת בצורח-פוש כחוק, ותעצור בעל ואשתו בי-עוון קיום יחסים שלא-כדרך-הטבע. כל עוד הדברים נעשים בצניעות, בהסכמה הדדית ובין מבוגרים בגי-שכל, אין לה-מופקדים על שמירת החוק כל עניין באכיפת איסור זה דווקא, למרות שאיש לא טרח למחוק מספר-החוקים.

עד לחוי 50 שנה נאמר על תושבי ארצות-הברית לייבא משקאות חריפים לא-ארצם. אין צריך לומר, ששתייתם בוודאי שהיתה אסורה, כנראה מטעמים בריאור-חיים. והנה כיום, ברבות ממדינות ארה"ב אין למיטטרה כל עניין במניעת עישון חשיש או מריחואנה, כאשר הדבר נעשה בין מבוגרים ובתחום הפרט. ויש מדינות בארה"ב שבהן מקבל הנתפס בהחזקה חשיש לשימוש-עצמי דו"ח ברירת-קנס. רוצה — משלם את הקנס ; רוצה — מופיע בבית-המשפט. ממש כמו אצלנו, לגבי עבירות-תנועה קלות.

בבוסטון, למשל, טרח השריף המקומי שביקש לחזור ולהיבחר למישרתו, להודיע ברבים כי גם בעתיד לא ייעצרו בעירו

עניין-הדין חיים משגב הוא פרקליטו של המישפחה שאת פי-פורה הוא מביא דהין :

מישפחה צעירה מבקשת לעזוב את הי-ארץ. אבי-המישפחה, צעיר כבן 30 הגיע אך לפני שנים אחדות לישראל, כעולה חדש מארצות-הברית. לאחרונה, קצר הצלחה רבה בעת שהצגה שניים זכתה בשיבחי הביקורת.

אשתו, בעבר הלא-רחוק זמרת ידועה, מליצית וזריזת — מיניסוקה, רגלה לידה. ילדיה הם ילדי עין יחוור לאמריקה מב-יקר וילי חזקת את חבריהם של בני הי-ארץ והילד הבנים רבים, ושטם מתגבס בי-אזר השפחה אמני ישראל.

הברכה עיננה יעין אולי מנבוח לה-הלקנו בוודאי מרגיזה אחרים : מעצרי-חורף, בעוון החזקת חשיש. לא למיסחר, לא למכירה לילדי בית-ספר, לשימוש עצ-מי. בשעות הערב. בחיק המישפחה. לאחר יום-עמל מייגע ומורט-עצבים.

אכן יתמהו רבים, אולי הרוב המכריע, מה לו כי יליו הבחור ? אם החוק אוסר החזקת סמים מיסוכים — וחשיש בכלל זה — אפילו לשימוש-עצמי, אין הפרט יכול לעשות דין לעצמו. כל עוד לא שור-נה החוק, אחת דינו של המפר אותו — לעמוד למישפט על מעשהו.

האומנם ? האין קודם החוק הפלילי שלנו שזור באיסורים שעדיין לא בוטלו, אך שזה-מכבד אין לציבור עניין באכיפת-

הזמרת המהגרת

11/128
1921
1921

מאת חיים משגב

מעטגוריה-חשיש, ובלבד שאלה יחזיקו את
„החומר“ בתחום הפרט ולשימוש העצמי
בילבד.

שיעור ההיזק הבריאותי המידי שבעי-
שון החשיש או המריחואנה טרם נקבע בי-
וודאות. ייתכן ששימוש ממושך, במשך
שנים, עלול לגרום נזק מסוים. על-כל-
פנים, כנראה לא רב מזה שעלולים לגרום
עישון בלתי-מרוסן של סיגריות רגילות.
שתיה מופרזת של משקאות חריפים או
קפיצה למי-קרח באמצע החורף.

בריאותו של הפרט היא אולי עניין גם
לציבור — אבל רק עד לגבול מסוים. יש
לטפח תודעת בריאות-הגוף, אבל אין לי-
הכריח את הפרט להימנע ממששים העלוי-
לים, לפי סברת רוב הציבור, להזיק לי-
בריאותו. ושוב, ובלבד שאותו פרט הינו
מבוגר בר-דעת ואיננו מוזק במעשיו לי-
אחרים.

הבעיה נראית אולי שולית במקצת. בי-
מדינת המוקפת אויבים מכל עבר, שטופה
בבעיות פנים וחץ למכביר, ייתכן שאין
מקום לצאת להתנגות-רוחב בנושא זה
דווקא. אבל דומה שטוב אם יידעו הרוכזים
שמעטים, ואולי שוב אין הם לוח מעטים,
סוברים שתחומי של הפרט צריך להיות
גם מיבצרו, אף אם הוא עושה בו מעשים
שאם ייעשו ברשות הרבים או בנסיבות
אחרות — יש מקום למנעם במחתי-ההיק.

ולבסוף — אין להבטיח, כמוכח, לאותו
צעיר הנזכר-לעיל, חסינות בפני מעצרים
מישטראיים, רק כדי למנוע את ייחודו מן
הארץ. גם לא לאחרים, הנוהגים אחר ה-
שחור-השחור הזה. בעיקר כשקצת רע על
הלב, ורוצים לשכוח כל מיני דברים. אם
כי יש לעשות, ובכל המרץ, לשם הגעתו
מדרך זו — ויש לעשות גם, ובדרך ציבור
רית לגיטימית, לשינוי-מה בסולם העדיפו-
יות של פעולות-השיגרה המישטראיות. גם
בנושא זה.

עד להעמדתו במקומו הנכון, בתחתית
הסולם.

תם ? דומה שדי להזכיר את האיסור לקיים
יחסי-מין שלא כדרך-הטבע, או את הי-
איסור על מישכב זכר עם זכר.

היום, הרי לא יעלה על הדעת שמישט-
רת ישראל תיכנס לדירה פרטית, מצוידת
בצורח-פוש כחוק, ותעצור בעל ואשתו בי-
עוון קיום יחסים שלא-כדרך-הטבע. כל
עוד הדברים נעשים בצניעות, בהסכמה
חדדית ובין מבוגרים בגי-שכל, אין לי-
מופקדים על שמירת החוק כל עניין באכי-
פת איסור זה דווקא, למרות שאיש לא
טרח למחקו מספר-החוקים.

עד לחוי 50 שנה נאמר על תושבי
ארצות-הברית לייבא משקאות חריפים לי-
ארצם. אין צריך לומר, ששתייתם בוודאי
שהיתה אסורה, כנראה מטעמים בריאור
חיים. והנה כיום, ברבות ממדינות ארה"ב
אין למישטרה כל עניין במניעת עישון
חשיש או מריחואנה, כאשר הדבר נעשה
בין מבוגרים ובתחום הפרט. ויש מדינות
בארה"ב שבהן מקבל הנתפס בהחזקה
חשיש לשימוש-עצמי דו"ח ברירת-קנס.
רוצה — משלם את הקנס ; רוצה — מופיע
בבית-המשפט. ממש כמו אצלנו, לגבי
עבירות-תנועה קלות.

בבוסטון, למשל, טרח השריף המקומי,
שביקש לחזור ולהיבחר למישרתו, להודיע
ברבים כי גם בעתיד לא ייעצרו בעירו

עורך-הדין חיים משגב הוא
פרקליטו של המישפחה, שאת פי-
כורה הוא מביא דהין :

מישפחה צעירה מבקשת לעזוב את הי-
ארץ. אבי-המישפחה, צעיר כבן 30 הגיע
אך לפני שנים אחדות לישראל, כעולה
חדש מארצות-הברית. לאחרונה, קצר
הצלחה רבה בעת שהצגה שביים זכתה
בשיבחי הביקורת.

אשתו, בעבר הלא-רחוק זמרת ידועה,
מיוערת וזיווגה — מיניסוקה, רגלה לידה.
היא וזוגה נהגו עתה לתור לאמריקה מב-
קר וילי פוזארי את חבריהם של בני הי-
ארץ והליה רבים רבים, ושם מתגלס בי-
אז השפחה אמני ישראל.

הבעיה עיוורה יעין אולי מנהות לי-
הלקנו בוודאי מרגיזה אחרים : מעצרי-
חוזר, בעוון החזקת חשיש. לא למיטסה.
לא למכירה לילדי בית-ספר. לשימוש עצ-
מי בשעות הערב. בחיק המישפחה, לאחר
יום-עמל מייגע ומורט-עצבים.

אכן יתמהו רבים, אולי הרוב המכריע,
מה לו כי ילין הבחור ? אם החוק אוסר
החזקת סמים מיסוכים — וחשיש בכלל
זה — אפילו לשימוש-עצמי, אין הפרט
יכול לעשות דין לעצמו. כל עוד לא שור-
נה החיק, אחת דינו של המפר אותו —
לעמוד למישפט על מעשהו.

האומנם ? האין קודם החוק הפלילי
שלנו שזור באיסורים שעדיין לא בוטלו,
אך שזה-מכביר אין לציבור עניין באכיפ-